

LUBSKÝ Zpravodaj

Srpen
2013

Ročník XX

Cena 3, - Kč

Chevaku patří „vyznamenání“

Tak nám rupl vodovodní řad. Jako na potvoru v pátek večer. Jako řádně vychovaní občané jsme zavolali na havarijní službu a nahlásili havárii. A čekali. Asi za ¼ hodiny přijel příslušný zaměstnanec. Avšak, jak jsme předpokládali, místo havárie nenašel. Proto jsem při nahlašování příjemce hovoru upozornil, že se sice ulice jmenuje Kraslická, ale Kraslická to ve skutečnosti není. Nabídl jsem mu číslo svého mobilu pro potřebu nalezení místa havárie. Takže se nakonec opravdu ozval. Domluvili jsme se na tom, že na mne počká na křižovatce nad benzinkou a já ho navedu. Což se stalo. Ale jen částečně, neboť měl v autě jen jedno místo a to bylo obsazené, pravděpodobně jeho přítelkyní. Takže jsem mu ukázal a vysvětlil kudy a letěl jsem zpět nahoru na naši cestu. A tam jsme se se sousedem trochu bavili. Dotyčný odjel zavřít vodu. Přijel, voda tekla dál. Odjel. Přijel. Voda tekla zase dál. Sláva. Konečně přestala téct. Že prý příslušný ventil nenašel a tak musel někomu zavolat a ten mu řekl, že to musí zavřít u městského úřadu. Hergot, to nemají mapy svých vodovodních řadů? A že zítra přistaví cisternu a že poruchu odstraní co nejdříve. Neřekl však, kam tu cisternu přistaví. Upozornili jsme ho na dvě věci. Bydlíme tady nahoře sami důchodci a bylo by dobré na to vzít při přistavení cisterny ohled.

Dále jsme ho upozornili, že za místem havárie nikdo nebydlí a tedy by stačilo párkrát hrábnout malým bagrem, místo zaslepit a pak klidně v pondělí opravu dokončit.

Přišlo sobotní ráno. Tady ale zábava skončila. Přivezli cisternu a postavili ji na ypsilonku nad benzinkou. Soused, který ráno sledoval, co se bude dít, letěl za řidičem a upozornil ho na problém s lidmi, kteří bydlí na kopci. Bohužel. Pokyn od nadřízeného byl jasný. Ypsilonka. Až v sobotu večer, po intervenci některých dalších lidí se přistavila druhá cisterna na naši cestě. Dále jsme čekali, kdy se objeví nějaká pracovní četa a pustí se do odstraňování havárie. Bohužel. Zkrátka víkend. A navíc. Nikdo, komu přestala téct voda, nevěděl proč, na jak dlouho a kde je náhradní zdroj vody. Městský rozhlas mlčel.

A to už není legrace. Uvědomil jsem si, že chování Chevaku musí z něčeho vycházet. A začal jsem pátrat. A našel jsem. Dokonce na internetových stránkách Chevaku, kde je zmínka o zákonu č. 274/2001 Sb. O vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích). Dal jsem si práci a nyní vám dávám k dispozici výňatky z něj:

§9 – výňatky

- (5) *Provozovatel je oprávněn přerušit nebo omezit dodávku vody nebo odvádění odpadních vod bez předchozího upozornění jen v případech živelní pohromy, při havárii vodovodu nebo kanalizace, vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky nebo při možném ohrožení zdraví lidí nebo majetku. **Přerušeni nebo omezení dodávky vody je provozovatel povinen bezprostředně oznámit územně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví¹⁷⁾, vodoprávnímu úřadu, nemocnicím, operačnímu středisku hasičského záchranného sboru kraje a dotčeným obcím.** Tato povinnost se nevztahuje na přerušeni nebo omezení dodávky vody pouze havárii vodovodní přípojky.*
- (8) *V případě přerušeni nebo omezení dodávky vody nebo odvádění odpadních vod podle odstavce 5 nebo odstavce 6 písm. a) je provozovatel oprávněn stanovit podmínky tohoto přerušeni nebo omezení a je povinen zajistit náhradní zásobování pitnou vodou nebo náhradní odvádění odpadních vod v mezích technických možností a místních podmínek.*

Díky tomuto zákonu, nyní mám na mysli § 9, odst. 8 je Chevak z obliga. Co se týče odst. 5, nemohu posoudit, kdo zklamal. Nahlásil tu havárii Chevak „dotčené“ obci? Pokud ano, proč to nebylo hlášeno veřejným rozhlasem? Víím, byla sobota. Ale byl to mimořádný případ, který se týkal desítek lidí.

Napsal jsem, že Chevak je z obliga. Není! Z hlediska morálního, z hlediska praktického přístupu ke svým zákazníkům, kteří je živí, nejsou. Ale chovají se přesně tak, jak se to dnes nosí.

Zákony jdou na ruku monopolům. Ať jsou to monopoly na úrovni okresní, krajské, či celostátní. Je to totéž, jako na příklad s rozbitými silnicemi. Dá se tam příslušná dopravní značka a odpovědní bossové jsou z oblga.

Je to arogance moci na všech úrovních. Je to arogance Chevaku!

V pondělí ráno přijel příslušný traktorový bagr, tři lidé a v poledne bylo hotovo. Kdyby šlo Chevaku o své zákazníky o skutečný profesionální přístup, tak mohlo být hotovo v sobotu v poledne. Nepřijímám tento dnešní přístup monopolů. Ten přístup je: „My jednáme podle zákona a vy nám taky můžete ...“

Petr Koudelka

Vážená paní Fialková,

po přečtení Vašeho příspěvku v Lubském zpravodaji si taktéž jako diváci Akademie „My máme talent“ dovolujeme zveřejnit krátkou reakci na Váš příspěvek.

V prvé řadě bychom si dovolili Vám poděkovat a ocenit, i když jako laici, Vaši práci spojenou s dramaturgií, scenáristikou a režii. O to více oceňujeme snahu a talent všech zúčastněných vystupujících žáčků ZŠ a jejich učitelů.

Nyní bychom si však dovolili okomentovat nejen organizaci této Akademie, ale také velmi nevhodné, až urážející, ataky ze strany PaedDr. Fialkové na adresu rodičů vystupujících žáčků. Dovolujeme si na toto chování PaedDr. Fialkové reagovat hlavně z důvodu, kdy se domníváme, že takovéto vyjadřování je nevhodné, až pod úrovní takto vzdělané a talentované paní učitelky.

O čem tedy mluvíme?

Žáci ZŠ se opravdu, jak píše paní Fialková, chtějí předvést v tom nejlepší světlo, a to hlavně před svými blízkými. „Blízkými“ tak chápeme rodiče, prarodiče a také sourozence vystupujících žáčků. Tím pádem jsme si jako rodiče dovolili účastnit se této Akademie, nicméně i s jejich sourozenci. Bohužel nám, jako „nezodpovědným“ rodičům nedošlo, že vydýchané prostředí není pro mladší sourozence vhodné. Naopak jsme podvědomě spoléhali, že paní PaedDr. Fialková, jako dramaturg, scenárista, režisér a organizátor takto úspěšné Akademie zajistí vhodné klimatizované prostředí s čerstvým vzduchem, které bude vhodné jak pro vystupující žáky, tak pro jejich sourozence. Taktéž, ať jako rodiče přemýšlíme nad touto problematikou, nejsme schopni přijít na to, proč bychom naši účast s mladšími sourozenci snižovali důstojnost účinkujících, když stejně tak, jako my rodiče, se i paní PaedDr. Fialková domnívá, že účinkující žáčci se chtějí pochlubit tím, co umí, právě před svými rodiči a sourozenci. Domníváme se, že i rodiče bez vysokoškolského vzdělání jsou natolik slušní, že v případě nevhodného chování, případně pláče mladšího sourozence, by se z této Akademie sami vzdělali. Domníváme se však, že předem očekávaný pláč sourozenců není důvodem neúčasti rodičů na vystoupení našich účinkujících dětí. Bohužel, i vyráběné obrovské piktogramy vytvořené žáky, které by upozornily na zákaz vstupu kočárků i nemluvnat, jsme nemohli akceptovat, neboť tyto totiž byly uveřejněny pouze v místě konání a to ještě na zcela neviditelném místě. Ač tedy rozumíme nakresleným obrázkům, musela by nám je paní PaedDr. Fialková nejprve ukázat, nejlépe i s časovým předstihem.

Dále bychom paní PaedDr. Fialkové chtěli objasnit „podnapilý stav“ pana „L“. Jak sama paní Fialková uvádí, bylo by opravdu velmi nevhodné dostavit se v podnapilém stavu, nicméně sami nevíme, jak paní Fialková byla schopna podnapilost pana „L“ poznat. Je sice pravdou, že se pan „L“ dostavil na Akademii na poslední chvíli, avšak na tuto Akademii se dostavil vozem, kterým přejížděl přímo ze zaměstnání. Proto se také nemohl na Akademii dostavit ve společenském oděvu, jak by si jistě paní PaedDr. Fialková přála, bez ohledu na venkovní teplotu 30 stupňů. Dostavil se však právě ve chvíli, kdy došlo ke konfliktu paní Fialkové s rodiči s kočárkem, které zrovna paní Fialková z Akademie velmi nevhodným způsobem vykazovala. Přestože se pana „L“ tento spor vůbec netýkal, chování paní Fialkové se ho dotklo natolik, že se daných rodičů zastal. Bohužel onen konflikt mezi panem „L“ a paní Fialkovou skončil ostřejší výměnou názorů a hrubými urážkami ze strany paní Fialkové vůči panu „L“. Přestože pan „L“ skutečně nebyl v podnapilém stavu, paní Fialkové její urážky zřejmě nestačily a měla potřebu ve svém projevu pokračovat. Tuto svoji potřebu urážet zúčastněné rodiče měla paní Fialková zřejmě tak velkou, že i přesto, že se paní ředitelka ZŠ, paní Vrbová, omluvila rodičům za chování paní Fialkové, otiskla své urážející připomínky do Lubského zpravodaje.

Vážená paní PaedDr. Fialková,

přestože pan „L“ nemá problém se vyhnout alkoholu nejen v den „D“ a rodiče se i v dalších letech jistě na Akademii dostaví se sourozenci, pokud jejich děti budou vystupovat, naopak se nám rodičům Vaše chování zdá hloupé a opravdu nízké. Rádi bychom tedy my všichni, kterým byl tento článek adresován, tedy rodiče s kočárkem, pan „L“, zvláště pak manželka pana „L“, nicméně i další Lubští občané, kteří jsou považováni za kulturní analfabety, uvítali Vaši písemnou omluvu, samozřejmě jak jinak, než opět v Lubském zpravodaji.

Pane Fialko, pomoc, prosím, krotte si svou ženu!!!

Manželé Vítovi a Lysovi

Města Luby a Erlbach

si Vás dovolují pozvat na

19. HRANIČNÍ SLAVNOSTI

které se budou konat v sobotu

10. SRPNA OD 14 HODIN

v prostoru hraničního přechodu

14.00 Zahájení

15.00 – 15.45 **Kouzelník Kamil**

vystoupení našeho špičkového kouzelníka

K tanci a k poslechu budou od 14.00 do 23.00 hrát kapely

GRIFF a DRSNÁ ŽÍZEŇ

Soutěže, tvořivá dílna MěDDM, malování na trička,
nafukovací žirafa, jízda na ponících, soutěž v létání balónků,
klaun LuLuLustig, výstava traktorů

Od 13.30 do 16.00 hodin bude z Malého náměstí jezdit autobus v půlhodinových
intervalech, pak dle zájmu

NEDĚLE 11. SRPNA

prostor před místní hasičárnou

13.00 – 14.30 **Milanovy hrátky s králíky Bobem a Bobkem** –
hudební program se soutěžemi pro děti

14.30 – 18.00 k tanci a poslechu zahraje **Duo Safír**

**Pořadatelé 19. Hraničních slavností
zvou občany k hojné účasti.**

Poznáváme své okolí

Plán turistických akcí je věc jedna. Skutečnost věc druhá. V měsíci červnu byla v plánu asi největší z pěších akcí tohoto roku. V rámci tradičních „Dnů lesa“ výstup na Dyleň, každoročně pořádaných Lesy České republiky. Bohužel. Lesy České republiky letos od této akce upustily. A tak i my. Přesto jsme operativně uskutečnili v červenci akci náhradní, kterou jsme nazvali „Poznáváme své okolí“.

Sešli jsme se ve čtvrtek 18. července v 10 hod. před hasičskou zbrojnicí. Bohužel, sešlo se nás jen osm. Je pravda, že byl všední den, ale při plánování této akce jsme počítali s tím, že jsou prázdniny a doba dovolených. Mimo jiné někteří přihlášení se omluvili ze zdravotních důvodů.

Přesto, podle ohlasů zúčastněných, se akce opět vydařila. Dvěma auty jsme se přemístili na start do zaniklé obce Skelná huť. Je zajímavé, jak důležitý byl dříve Libocký potok. Vždyť už v 15. století poháněl potok hamry na zpracování železné rudy. A podle názvu Skelná huť lze usuzovat, že zde byla i sklárna. Někteří účastníci výšlapu vzpomínali na další zaniklou obec Leopoldovy Hamry.

Počasí nám přálo. Pro výšlap ideální. Vydali jsme se lesem podél Studeneckého potoka do Horního Studence, což bylo přibližně 4 km. Tam se nám naskytl příležitost seznámit se s chráněnou přírodní památkou.

Lokalita leží v mělké kotlině, jde o zarůstající rybníček a podmáčené louky v jeho okolí. V rybníčku roste ohrožený d'áblík bahenní, v zrašelinělých loukách je ve společenstvu ostřice zobánkaté místy hojná vachta trojlistá a zábělník bahenní. V ostřicomechových porostech roste prstnatec májový a klikva bahenní (podle Wikipedie). Tam jsme si také udělali dvacetiminutovou přestávku. Samotný Studenec byla osada založená asi v 16. století lesními dělníky. Dnes se tam nacházejí široké pastviny a zachované domky jsou většinou rekreačními objekty. Ze Studence jsme se vydali po málo jeté okresní silnici přes obec Libnov, patřící pod obec Krajkovou k silniční odbočce na Luby. Lesní zkratkou jsme se vyhnuli serpentínám a na silnici jsme opět vyšli u bývalé obce Leopoldovy Hamry, dnes konec vzdutí přehrady Horka. A to už nám do cíle u aut zbýval jen jeden kilometr. Trasa měřila 10 km. Výškový rozdíl 175 m (500 – 675 m n.m).

Myslím, že v okolí Lubů je ještě dost zajímavých, neznámých míst, které stojí za poznání. Příštím podobným výšlapem by měl být výšlap do Liboce. Všichni zájemci jsou vítáni.

Petr Koudelka

Humor

O'Brien žil na venkově sám, jen se svým psem. Ten mu však jednoho dne pošel. O'Brien se vydal na farnost za knězem: "Otče, pošel mi pes, bytost, která mi byla nejbližší. Bylo by možno za ubohé stvoření odsloužit mši?"

Kněz byl laskavý, leč neoblomný:

"Obávám se, že to nejde. Nemůžeme sloužit mše za zvířata. Ale - jestli mohu poradit, dole v údolí je jakási podivná církev, nikdo pořádně neví, v co věří a co vyznávají. Třeba by mohli něco udělat pro to ubohé stvoření."

O'Brien se zaradoval. Ještě se na odchodu zeptal:

"Myslíte, otče, že 1000 dolarů bude na ten obřad stačit?"

Kněz ho rychle vtáhl zpátky na faru: "Matko sedmibolestná, člověče zlatý! Proč jste neřekl hned, že ten pes byl katolík?"

Den otevřených dveří

Počasí k nám koncem června nebylo zrovna příznivé, přesto se dostavilo poměrně hodně přátel hasičů, kteří vytvořili příjemné prostředí v naší hasičárně.

Přítomní tak viděli požární útok mladých hasičů, mohli si prohlédnout techniku a prostory hasičárny, naše hasičské auto a rovněž auta našich přátel z Markneukirchenu a profesionálního sboru z Chebu.

O dobrou pohodu při pivečku a chutné klobáse se starala hudba v podání skupiny Bonus, která přítomným vyhrávala do pozdních večerních hodin.

Poděkování patří i našim sponzorům. Jsou jimi: pánové Knapčík a Hadvig, Potraviny Bohouš, Elroz Plesná, Město Luby, paní Remžová, Golf Luby, Hospůdka M+M, Bazar Luby.

Všem přítomným děkujeme za účast a těšíme se na setkání při hasičské soutěži „**O pohár starosty města**“ dne **24. srpna 2013 od 9.45 hodin** před hasičárnou v Lubech. Občerstvení zajištěno.

Přijďte podpořit naše soutěžní družstva. Těšíme se na Vaši účast.

*Za SDH Luby Mikyta Pavel, velitel jednotky
a Radek Malík, starosta SDH Luby*

PROJEKTY STAVEB

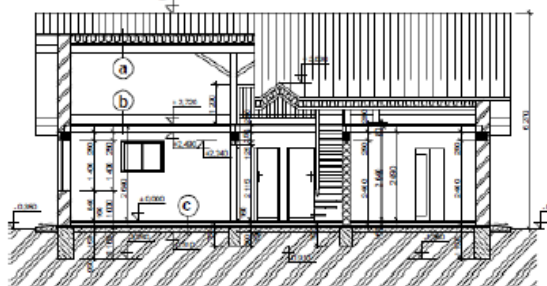
Ing. Blanka Ryšková, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby

adresa: Únanov 264, 671 31

Plesná 153, 351 35

tel.: 733 575 021

e-mail: blanka.xyz@seznam.cz

projekty staveb

**projektová dokumentace pro územní řízení, stavební povolení, provádění stavby
budovy, připojení na komunikaci, připojení na inženýrské sítě**

projekty staveb

dispoziční řešení, interier, vizualizace v ptačí perspektivě

projekty staveb

**zajištění podkladů pro povolení stavby, kolaudaci stavby, zastupování při jednání
se stavebním úřadem ve věci povolení a kolaudace stavby či legalizování černé
stavby, zastupování ve věci např. řešení sporů s majitelem sousední nemovitosti**

Vyberte si v knihovně

Léto s knihou, aneb inspirace na výlety

Krušné hory.

36 tipů, kam na výlet. Cyklistika, skalní lezení, turistika, vodní turistika a další aktivity navíc. Vloženy podrobné mapy.

Jiří Štekl: **Rájem rozhledným na kole, pěšky, lanovkou i tramvají.**

266 kreslených rozhleden, 266 mapek s popisem tras.

Markéta Hroudová, Luděk Zigáček: **Cyklotoulky s dětmi, vozíkem a nočníkem.**

Tento cestopis i průvodce v jednom vás dovede přímo z České republiky zajímavou krajinou k nejbližšímu moři, po dálkové cyklostezce lemující hraniční řeky Německem a Polskem. Navíc úplně po rovině. Kromě přehledné mapky je připojen i podrobný seznam kempů. Popisovaná zpáteční cesta Polskem, kterou rodinka absolvovala, může být také v mnoha ohledech inspirativní.

Na kole křížem krázem po Čechách.

Inspiraci a užitečné hry vám nabízí průvodce po 45 cyklisticky nejzajímavějších regionech a oblastech Čech. Jednotlivé typy obsahují nabídku přírodních, kulturních a historických cílů, doporučují vhodné trasy, nabízejí informace o cyklistické náročnosti a terénech, o možném vlakovém spojení.

Na kole křížem krázem po Moravě a Slezsku.

Průvodce po cyklisticky nejzajímavějších regionech a oblastech Moravy a Slezska. Jednotlivé typy na výlet obsahují nabídku přírodních, kulturních a historických cílů, doplněno mapou, fotografiemi, nechybí ani praktické rady.

S dětmi křížem krázem po Čechách.

nejen tipy na výlet po Čechách s dětmi., ale i přehled her, kterými lze putování s dětmi zpestřit.

Krásné léto přeje knihovnice Tomanová

Samsungáč

(Popis mého majitele)

Ahoj, mé jméno je Samsungáč a jsem malý černý mobilní telefon jednoho puberťáka. Dovedu spoustu věcí a jsem velice šikovný... Umím psát, počítat, číst, no prostě jsem číslo. Ale pojďme k věci. Popíšeš vám svého pána Tomáše. Čím bych asi začal? Raději to vezmu úplně od začátku.

Ráno začne tím, že neochotně zazvoním jako budík. Neuběhnou ani tři sekundy a Tomáš mě plácne po displeji. Potichu si brumlá: „Panebože, zase ten budík!“ A stejně spí dál, protože je půl šesté. Zkusím to tedy znovu, ale tentokrát pustím jeho nejoblíbenější rádio. Zabralo to. Tomáš vyletěl z postele a byl jako znovuzrozený. Jenomže já letím do pouzdra. Můj páníček se obléká a balí si věci do školy. Z pouzdra se dostávám až o dvacet minut později, když oba dva sedíme v obýváku a Tomáš má svoji chvilku. Nechá si puštěné rádio a vybíjí mi moji baterii tím, že hraje různé hry. Je půl osmé, Tomáš vykonává svou hygienu a já zatím čekám na stole. Nebojte se, na mne taky dojde. Zanedlouho mi Tomáš čistí displej jemným hadříkem tak, jak to mám rád. Ještě trochu podrbat a... 7:40, teď je ta nejdůležitější chvíle. Vezme mě Tomáš do školy, nebo ne?! Buď zůstanu 6 hodin doma úplně sám, nebo půjdu s Tomem, a to je teprve ta správná švanda. Jupí, dnes mám svůj den, už ležím v kapse a jdeme do školy. Tomáš většinou běží, aby si zabral nejlepší místo v šatně. Nerad se o cokoli dělí. Ale hlavně mu to neříkejte, nebo budu mít problém.

45 minut sice trčím v tašce a slyším, jak Tomáš skoro chrápe, jelikož ho výklad učitele moc nebaví, ale pak přijde přestávka. A to je ta pravá chvíle, kdy se sejdeme my všichni Samsungáci. Jsme tu opravdu úplně všichni. Vojtův Frantík, Lukášův Leopold, dokonce i Dan dnes nezapomněl na svého Tipoňa. Každý jsme jiný, ale všichni se navzájem pobavíme. Kluci se předhánějí, kdo má lepší písničku, i když většinou se jen hádají. A to je ze školy vše. Teď chvíli putujeme na oběd, celá parta. Tomáš není ten vybíravý typ, ale občas se v jídle nimrá, jelikož vše není podle jeho gusta.

A jsme doma. Tomáš se pochlubí se známkami a já dostanu svůj sladký oběd. Šťávu z elektriky. Mňam, to je dobrota. Zajímalo by mne, jak to v tom ČEZU dělají, je to tuze dobré. Po této dobrůtce jdeme na florbal. Myslím si, že Tomášovi je jedno, jestli vyhraje, nebo ne. Má rád samotnou hru. Ovšem, když je na hřišti něco proti pravidlům, rozzlobí se a stává se z něj opravdový prudaš. Pamatuj si to po zhlédnutí zápasu El-Clasico.

Doma Tomáš opět přijímá potravu, které říká večere. Nechápu, připadá mi jako jedlík, jelikož jí 4krát za den. Já si pochutnám půl hodiny denně na nabíječe a stačí mi to. Po sprše si jde můj pán lehnout. Já také dostanu spršku, ale jen nějakého saponátu na lesklou pokožku. Alespoň mi to takhle vysvětloval. Oba si lehne, můj páníček namačká do mne pár esemesek, pustím hudbu na půl hodiny a pak oba usne. Myslím si, že Tomáš je pohodový kluk. Stará se o mne, uklízí po sobě, věnuje se mladšímu bráškoví. Ale také má svá negativa. Přesně tak, jak to říká jeden strejda v televizi. Holt, nikdo není DOKONAVÝ, teda nikdo není DOKONALÝ. Ta čeština, ta mi dává.

Tomáš Rück, 7. třída